

ARCHEOLOGIENOTA

VOSSELAAR - OUDE BAAN

MAATREGELEN

FODIO
Turnhoutsebaan 277
B-2110 Wijnegem

Marleen Arckens
Jan De Beenhouwer

Inhoud

3. Programma van maatregelen	55
3.1 Gemotiveerd advies	55

3. Programma van maatregelen

3.1 Gemotiveerd advies

De initiatiefnemer plant op het gedeelte van het projectgebied dat als bestemming woongebied heeft de bouw van twee getrapte en langgerekte volumes met 4 bouwlagen en voorzien van een kelder die een diepte van 3,10 m -mV bereikt.

Het doel van het bureauonderzoek was het projectgebied archeologisch te evalueren op basis van de bestaande bronnen en de impact van de geplande werken op eventueel aanwezig archeologisch erfgoed te bepalen.

Het uitgevoerde bureauonderzoek is volledig. Alle relevante beschikbare bronnen werden geraadpleegd. Het onderzoek confronteerde de landschappelijke, bodemkundige, historische en archeologische karakteristieken van het projectgebied met de bodemingrepen die in de loop van 20ste eeuw werden uitgevoerd op het moment van de parkaanleg en de bouw van een villa met sportvelden en zwembad. Op basis daarvan werd een zone afgebakend waarbinnen geen archeologisch erfgoed meer te verwachten valt.

Voor de percelen zelf zijn nog geen archeologische waarden gekend. De via historische kaarten verzamelde informatie maakt duidelijk dat het projectgebied niet bebouwd is geweest, minstens vanaf het einde van de achttiende eeuw. Toen was volgens de Ferrariskaart de westelijke uitloper bedekt met heide. Het oostelijk deel van het projectgebied was in gebruik als akker. Hier vormde zich een plaggenbodem, die een goede bescherming biedt voor eventueel archeologisch erfgoed dat zich hier in de bodem kan bevinden. De archeologische verwachting voor het projectgebied bleek op basis van archeologisch onderzoek uitgevoerd in de omgeving matig.

Het oostelijk te bebouwen deel van het projectgebied dat historisch als akker in gebruik was en in de 20ste eeuw werd ingericht als park, werd op de Bodemkaart Belgische Classificatie gekarteerd als vergraven grond. De impact van de vergraving werd echter niet getoetst. De westelijke uitloper van de te bebouwen zone behoorde historisch tot heide- en duingronden en werd overeenkomstig daarmee gekarteerd als duingrond. De gaafheid van de bodem is ook hier niet gekend.

Overwegend dat veldkartering en geofysisch onderzoek onmogelijk waren door de aanwezige begroeiing, dat er geen aanwijzingen waren voor prehistorische bewoning die archeologische boringen zouden verantwoorden en dat een proefsleuvenonderzoek pas zin had wanneer er zekerheid bestond dat een relevant archeologisch niveau bewaard bleef, werd een landschappelijk booronderzoek aanbevolen om na te gaan in hoeverre de bodem nog bewaard bleef in het oostelijk deel van het terrein en in hoeverre er een relevant archeologisch niveau aanwezig is in het westelijk deel.

Op basis van de resultaten van het landschappelijk booronderzoek kan gesteld worden dat het terrein ter hoogte van de OT gronden geen archeologisch potentieel meer heeft door de graafwerken om het landschapspark vorm te geven. Ter hoogte van de duingronden in de westelijke uitsprong is het potentieel erg laag. Hier zijn resten van een begraven Podzol bewaard op de lichte verhevenheden die het terrein nu kenmerkt. Door de uitgraving van paden tussen de ruggen bleef het oorspronkelijke duinen- en heidelandschap, zoals het ten tijde van Ferraris in de 18de eeuw bestond, slechts versnipperd bewaard. Bovendien werden in geen van de boorstalen archeologische indicatoren aangetroffen.

Op basis van de resultaten van het bureauonderzoek gecombineerd met die van de landschappelijke boringen wordt geen verder onderzoek aanbevolen. Er dient bijgevolg geen programma van maatregelen te worden opgesteld. (zie 1.2.4 en 2.2.6)